

İhtişamlı Bir Yalnızlık Hayat

– S. Yetgin · 10 Eylül 2014

Kocaman bir ormandı çok önceleri hayat Güneş uyandırırdu masum uykularımızdan
Dağlar çiçek açardı her sabah gülüşlerimizde
En çok dizlerimiz kanadığında ağlardık
Hepimiz yiğit, hepimiz memleket sevdalıydık
Günlerce erimeyen karlar üzerinde bizler
Sadece eskimeyen düşlerimizin esiriydik

Gönlümüzdeki çocuk koşuşturmalar ne çabuk bitti!
Bunca kalabalık nasıl oluştu, hiç bilmedik
Yarımız yiğit kaldı kendi kabuğunda, yarımız korkak
Her gece kendi yıkık koyaklarımıza sokulduk
Diz çöktük hırs uğruna kirletilen bir hayat için
Gecemiz katran karası, suskularımız lal isyanlarda
Umut koyduk çocuklarımızın ismini bir kalemde
Uçurumlara atılan bedenimizin katlini seyrettik!

Titrek bir mum alevi şimdi yüreğimiz tenimizde
Kader ile kederin kinasını yakıyoruz düğünlerle
Kokuşmuş odalarda ihtişamlı bir yalnızlık hayat
Anlamı yitirilen sevinçler arıyoruz kitaplıklarda
Bulutlar öfkeli bir kartal gibi dönüyor başımızda
Yoksul devrilişlerin mezarlıkları doldu intizarlarla
Gücenmiş bir ağaç sol yanım, üşüyorum sırlarımla

Selahattin YETGİN